

נביא: שמות – סדר א'

נביא: זכריה יד, א הנה יום בא עד יד, יא וישבה ירושלים לבטח.

יד א הנה יום בא ליהוה

וחלק שללך בקרבך:

הא יומא עתיד למיתי מן קדם יי

ויפלגון בית ישראל נכסי עממיא בגויד ירושלים:

ב ואספתי את-פלהגוים | אל-ירושלם למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשכבנה (תשגלנה)

ויצא חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מן-העיר:

ואכניש ית כל עממיא לירושלם לאגחא קרבא ותתכביש קרתא ויתבזון בתיא ונשיא ישתכבן

ויפוק פלגה דקרתא בגלותא ושאר עמא לא יפסוק מן קרתא:

ג ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם

כיום הלחמו ביום קרב:

ויתגלי יי ויגח קרבא בעממיא האנון

כיום אגחתייה קרב על ימא דסופ:

ד ועמדו רגליו ביום ההוא על-הר הזיתים אשר על-פני ירושלם מקדם

ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה וימה גיא גדולה מאד

ומש חצי ההר צפונה וחציו-נגבה:

ויתגלי בגבורתיה על טור זיתא דעל אפי ירושלם ממדנחא

ויתבזע טור זיתא מפלגיה למדנחא ולמערבא חלא רבא לחדא

ויתלש פלגיה דטורא לצפונא ופלגיה דדרומא:

ה ונסתם גיא-הרי פי-יגיע גי-הרים אל-אצל

ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך-יהודה

ובא יהוה אלהי כל-קדשים עמך:

ונסתתם חלא דטוריא ארי ימטי חלת טוריא לאצל

ויתערקון כמא דערקתון מן קדם זיעא דהוה ביומי עזיה מלך שבטא דבית יהודה

ויתגלי יי אלהי כל קדישוהי עמיה:

ו והיה ביום ההוא

לא-יהיה אור יקרות וקפאון (יקפאון):

ויהי בעדנא ההוא

לא יהי נהורא אלהין עדי וגליד:

ז והיה יום-אחד הוא יָדַע ליהוה לא-יום ולא-לילה

והיה לעת-ערב יהיה-אור:

ויהי יומא חד הוא יהי ידע קדם יי לא כניהור יימם ולא כקבל לילי

ויהי לעדן צפרא יהי נהורא:

ח והיה | ביום ההוא יצאו מים-חיים מירושלם חצים אלהים הקדמוני וחצים אלהים האחרון

בקוץ ובחרף יהיה:

ויהי בעדנא ההוא יפקון מי מבוע מירושלם פלגהון למיא מדנחא ופלגהון לימא מערבא בקיטא

ובסתא יהון נפקין:

ט והיה יהוה למלך על-כל-הארץ

ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

ותתגלי מלכותא דיי על כל יתבי ארעא

בעדנא ההוא יפלחון קדם יי כתר חד ארי שמה יציב בעלמא לית בר מגיה:

י יסוב כל-הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלם

וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עד-מלום שער הראשון עד-שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך:

יקפה לכל ארעא כמישרא מגבע לרמון דרום ירושלם

ותתרכי ותתיב באתרה למתרע שיבט בנימן עד אתר תרעא קדמא עד תרע זניתא ומגדל פקוס עד שיחי מלכא:

יא וישבו ביה וחרם לא יהיה-עוד

וישבה ירושלם לבטח: (ס)

ותבון בה וקטלא לא יהי עוד

ותתיב ירושלם לרחצון: